

Nr. 2. Det er der anket over tidligere. Der blev anket over det i Fjor af det ærede Medlem, der førte Ordet paa Venstres Vegne. Der har været anket over det i Folketinget, og man har godt nok Øje for, at det er en uheldig Gænge, man er kommet ind i, og at den ganske sikkert ikke vil bidrage til at fremme Sparsommeligheden, men det viser sig jo, at i Folketinget har alle Partier været enige om de ca. 350 Ændringsforslag til anden Behandling, og at paa enkelte Forslag nær har man ogsaa været enig om de ca. 40 Ændringsforslag til tredje Behandling, saa det er en Vane, som sandsynligvis ikke vil være meget let at komme bort fra. Jeg vil haabe, at den Tid vil komme, da, som man siger, Nød lærer nøgen Kone at spinde, saa at man igen kom ind paa den gamle Tankegang, at hvad der er sparet, er fortjent, og blev ikke blot nødt, men ogsaa villig til at tage Hensyn til, at vi bør have vore Finanser i god Orden.

Iblandt de Redegørelser, som findes i de af mig nævnte Bidrag, er der ogsaa en meget udførlig og interessant Redegørelse fra den højtærede Indenrigsminister angaaende Statens Kornhandel. Jeg skal ikke følge Eksemplet fra Folketinget og komme ind paa en Drøftelse af dette Spørgsmaal, men der er en Ting, jeg kunde ønske at høre den højtærede Minister udtale sig om. Der har været talt om de Dispensationer, som er givne i visse Tilfælde mod, at de, der fik Dispensationerne, afgav et vist Bidrag til Statskassen, og den højtærede Minister har derom udtalt i Folketinget, at for saa vidt der senere skulde blive Dispensationer af samme Art at give, vilde han forhandle med Folketingets Finansudvalg, før der blev truffet endelig Afgørelse af disse Spørgsmaal. Jeg vil udtale den Forventning, som jeg haaber vil blive bekræftet af den højtærede Minister, at han heller ikke i det Tilfælde vil glemme Landstingets Finansudvalg.

Jeg sagde før, at man ogsaa ved tredje Behandling har været enig i Folketinget om samtlige Ændringsforslag med Undtagelse af to, der angaar Tilskud af Statskassen til et Landsogn nede ved Næstved og til et Landsogn ved Odense. Motiveringen er, at disse Landsogne er kommet i en vanskelig finansiell Stilling, og at deres Skatteydere ikke vil være i Stand til at udrede det fornødne, for at Kommunerne kan klare sig. Jeg skal herom paa dette Tidspunkt kun sige, at da vi havde Finanslovsforslaget til Behandling i

Fjor, og der var Tale om Tilskud til Esbjerg og Allinge-Sandvig Kommuner paa Grund af de Vanskeligheder, disse Kommuner var kommet i som Følge af Krigen, blev der fra dette Tings Side taget et meget stærkt Forbehold mod at gaa videre ad den Vej, et Forbehold, som fandt fuld Tilslutning fra Finansministerens Side. Jeg indser ikke, at Landstinget ret vel i Aar vil kunne give sin Tilslutning til disse Bevillinger om Tilskud til disse Kommuner.

I øvrigt skal jeg anbefale Sagen til Fremme, og naar Forhandlingen om selve Lovforslaget er sluttet, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til Finansudvalget.

Piper: Det er paa et meget sent Tidspunkt, at vi modtager Tillægsbevillingslovsforslaget. Det gaar med det som med Finanslovsforslaget, at Behandlingen i Folketinget strækkes langt ud over det normale, og jo længere denne Behandling varer, des flere Ændringsforslag kommer der til, og des mere forrykker den det finansielle Grundlag, paa hvilket Lovforslaget er indbragt i Folketinget. Jeg er i det store og hele enig med det ærede 5te Medlem for 6. Kreds (J. Pedersen), der talte paa Venstres Vegne. Naar Lovforslaget her har antaget saa store finansielle Dimensioner, som det har, ligger det naturligvis til Dels i den ekstraordinære Situation, hvorunder vi lever, men selv under denne ekstraordinære Situation kunde der nok vises noget mere Sparsommelighed. Selv om man ikke har et finansielt Overblik over, hvad der findes i Statskassen i ethvert givet Øjeblik, synes jeg, at de store Bevillinger, der kræves saa at sige hver Dag, afgiver Bevis for, at det ikke er forsvaret at udgive flere Penge end højst nødvendigt, thi der kan jo efter den Periode, hvori vi nu lever, og hvori der tilsyneladende er Skatteobjekter til Stede, komme en Tid, hvor det er meget vanskeligt at tilvejebringe Dækning for de Udgifter, som man nu vænner sig og Befolkningen til at kræve.

Med Hensyn til de enkelte Poster paa Tillægsbevillingslovsforslaget skal jeg ikke komme ind paa, hvad der i og for sig maaske kunde være ganske interessant, at drøfte Spørgsmaalet om Regeringens Kornindkøb. Jeg tror, at det er for tidligt at komme ind paa en Drøftelse af dette Forhold og en Kritik deraf. Det er jo kun en mindre Del af Regeringens Dispositioner i denne Henseende, der for